

[Undervisningsministeren.]

bedre forstå, at jeg ikke blev særlig meget klogere efter det andet svar, jeg modtog. Jeg forstod det nærmest sådan, at stopprøverne nu skulle give en form for erhvervs erfaring, og det egner sig næppe i dag til at få den endelige afklaring, men jeg synes nok, det var et spørgsmål, uddannelsesudvalget skulle tage op, når vi behandler den videre planlægning omkring de videregående uddannelser.

Så skal jeg også til beroligelse for fru Kristine Heltberg sige, at selv om vi nu ikke har haft de samme forudsætninger ved anslaget på bedriftslægeordninger o. lign., så nævnte jeg også, at der var i hvert tilfælde ca. 3.000 læger, som ikke var puttet ind i nogle af disse rammer, og de har derfor en mulighed for at blive fordelt nogle af de steder, hvor fru Kristine Heltberg mente at der manglede nogle.

Til hr. Freddy Madsen blot den enkelte bemærkning, at vi for at forbedre vores prognosemateriale jo også, som hr. Freddy Madsen ved det, har planer om at nedsætte et arbejdsmarkedsprognoseinstitut, således at vi løbende kan få forbedret vores planlægningsmateriale.

Hr. Freddy Madsen spurgte også, om jeg ikke havde uro i sindet vedrørende de ting, man nu kunne lære omkring Vesttyskland, og jeg vil da gerne her sige, at jeg synes da bestemt, vi skal lære af de erfaringer, man har gjort i Vesttyskland, så vi ikke behøver at begå de samme fejltagelser her, og det forsøger vi efter bedste evne.

Så vil jeg takke hr. Steen Folke for omsorgen for, at jeg får snakket med de socialdemokratiske uddannelsespolitikere, som ikke sidder i folketinget, og jeg kan over for hr. Steen Folke bekræfte, at det gør jeg både i denne sag og i andre.

Så spurgte hr. Steen Folke også til kommentarer fra institutionerne. Her vil jeg gerne understrege, hvad jeg også sagde i udvalget, som hr. Steen Folke fremhævede det, at der er tale om en bemyndigelseslov i denne sag. Der er tale om nogle fyldige planlægningsforudsætninger i bemærkningerne, og jeg mener ikke, at planlægningsmaterialet skal gøres til genstand for en egentlig høring, men at institutionerne selvfølgelig løbende skal inddrages også i det arbejde, der foregår omkring adgangs begrænsning

gen på de højere læreanstalter, således som de også er blevet det omkring bekendtgørelsen for lægeuddannelsen.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Nu ved jeg ikke præcis, hvad ministeren mener med planlægningsbemærkninger, det var vist det ord, der blev brugt, i lovforslaget her. Men vil ministeren virkelig fastholde, at det ikke tilkommer de berørte institutioner, universiteter og andre læreanstalter at udtale sig om en generel bemyndigelseslov til at indføre adgangs begrænsning overalt med detaljerede anvisninger i bemærkningerne på, efter hvilke kriterier denne adgangs begrænsning tænkes indført? Mener ministeren virkelig ikke, at det er rimeligt at lade de pågældende institutioner komme med deres kommentarer til et lovforslag med de bemærkninger, der ligger her? Det vil jeg gerne have helt præcist.

Undervisningsministeren (*Ritt Bjerregaard*):

Jeg skal love formanden, at jeg skal ikke forlænge debatten, men blot henvise til den første bemærkning i betænkningen, der går ud på, at jeg over for udvalget har udtalt, at beslutning om kriterier i adgangsreguleringen forelægges til drøftelse i folketingets undervisningsudvalg.

Jeg skal gerne gentage, hvad jeg også sagde før; at institutionerne selvfølgelig fortsat vil blive inddraget i arbejdet.

Lovforslagets §§ 1-6 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner.

(Lovforslag nr. 65. Fremsat 7/11 75. Første behandling 2/12 75. Betænkning 25/5 76).